

ΣΤΕ 2754/2019 [ΔΕΝ ΣΥΝΙΣΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΝΟΜΙΜΗΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Η ΣΙΩΠΗΡΗ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΛΗΨΗ ΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ]

Περίληψη

- Η Διοίκηση, λαμβανομένου υπόψη ιδίως ότι η επίμαχη παραλία εμπίπτει εντός των ορίων ευρύτερης προστατευόμενης ζώνης Natura, που αποτελεί και περιοχή ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, εξακολουθεί να οφείλει να λάβει τα αναγκαία, κατά την εκτίμησή της, προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα προστασίας της περιοχής, με τη μορφή είτε κανονιστικών πράξεων είτε γενικών ατομικών πράξεων είτε ατομικών. Ως εκ τούτου, παράλειψη της Διοικήσεως προς λήψη των μέτρων αυτών θα συνιστούσε παράλειψη οφειλομένης ενεργείας υποκειμένη σε ακύρωση από το Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά την έννοια του άρθρου 45 παρ. 4 του π.δ. 18/1989. Δεν στοιχειοθετείται όμως εν προκειμένω παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας από το γεγονός και μόνο ότι υποβλήθηκε αίτηση προς τη Διοίκηση με την οποία ζητήθηκαν συγκεκριμένες ενέργειες, στις οποίες, κατά την άποψη των αιτούντων, όφειλε να προβεί η Διοίκηση για το συγκεκριμένο τμήμα της ευρύτερης περιοχής και, μάλιστα, χωρίς να προσδιορίζεται ακριβώς η διοικητική πράξη της οποίας επιδιώκεται η έκδοση και η νομική της βάση.

Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της από 15.7.2009 αίτησης των αιτούντων προς το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και την Περιφέρεια Θεσσαλίας, η οποία κοινοποιήθηκε και στον Υπουργό Οικονομικών και Οικονομίας, περιγράφονται το καθεστώς προστασίας της ευρύτερης περιοχής και οι παράνομες ενέργειες και παραλείψεις που έλαβαν χώρα και ζητείται από τις ως άνω αρχές, χωρίς μάλιστα να γίνεται επίκληση κάποιας συγκεκριμένης νομικής βάσης πλην της γενικής αναφοράς στο άρθρο 24 του Συντ., να προβούν σε συγκεκριμένες ενέργειες που, κατά την άποψη των αιτούντων, είναι οι κατάλληλες για την επαναφορά της παραλίας της Παρίσαινας Ν. Μαγνησίας στην προτέρα κατάσταση, δηλαδή στην κατάσταση προ της έναρξης παράνομων ενεργειών που ξεκίνησαν τον Νοέμβριο του 2006. Με το περιεχόμενο αυτό, η κατά τους αιτούντες παράλειψη της Διοικήσεως να προβεί στις αιτηθείσες ενέργειες (αποξήλωση δύο ιδιωτικών δρόμων, απομάκρυνση των στύλων της ΔΕΗ από τον αιγιαλό και την παραλία, επαναφορά στην αρχική του μορφή του παραδοσιακού μονοπατιού, απαγόρευση μεταβολής χρήσης της παραλίας και διέλευσης αυτοκινήτων και άλλων τροχοφόρων και λήψη κατάλληλων μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος), ανεξαρτήτως της φύσεως εκάστης εξ αυτών ως εκτελεστής διοικητικής πράξεως ή υλικής ενεργείας και ανεξαρτήτως του ορισμένου χαρακτήρα του αιτήματος των αιτούντων προς τη Διοίκηση, δεν στοιχειοθετεί παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης

ενέργειας αυτοτελώς προσβλητή με αίτηση ακυρώσεως κατά το άρθρο 45 παρ. 4 του π.δ. 18/1989. Άλλωστε, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, η Διοίκηση έλαβε εν τω μεταξύ αρκετά από τα κατά την κρίση της αναγκαία μέτρα προς τον σκοπό της αποκατάστασης του φυσικού περιβάλλοντος της παραλίας της Παρίσαινας, η δε νομιμότητα και επάρκεια των μέτρων αυτών δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δίκης.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Δ. Πυργάκης

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.